

[Arnfast.]

snarlig afslutning med den dagsorden, der er foreslået af de seks partier.

Aase Olesen (RV):

Ved finanslovaftemningerne de sidste to år har jeg undladt at stemme for forsvarsudgifterne. Når jeg ikke har stemt imod, er det sket i respekt for den radikale folketingsgruppes deltagelse i et forlig, der er indgået, før jeg selv er blevet medlem.

Jeg har altid været modstander af at frede de militære udgifter, og specielt i den nuværende økonomiske situation er der slet ingen mening i at gøre forsvarsministeriet til en helikopter i finansloven.

Jeg er enig i de synspunkter, der er udtrykt i det først stillede dagsordensforslag og ville have stemt for det, hvis det var kommet til afstemning. Derfor kan jeg ikke stemme for den afværgedagsorden, der er foreslået af hr. Søgaard. Den opfordrer til et positivt resultat af de igangværende forhandlinger. Efter alt, hvad der hidtil er oplyst om disse forhandlinger, ser jeg ingen mulighed for, at de kan ende med andet end øgede forsvarsudgifter, og det anser jeg for alt andet end positivt.

Derfor vil jeg kun stemme for den foreslåede afværgedagsorden, såfremt det af hr. Knud Jespersen stillede ændringsforslag vedtages, hvilket jeg naturligvis vil stemme for.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Fru Litten Hansen stillede nogle direkte spørgsmål til mig, og jeg skal forsøge at besvare dem ganske kort.

Gid det var så vel, at jeg var i stand til at garantere, at der ikke ville komme prisstigninger. Kommer der prisstigninger, kan det naturligvis også komme til at påvirke hele projektet omkring F-16. Der er muligheder for at annullere en kontrakt, men jeg tror nok, man skal overveje det ganske alvorligt, før man gør det, i betragtning af de næsten uoverskuelige konsekvenser, det vil få også for visse dele af dansk erhvervsliv.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at det slet ikke er noget usædvanligt, at materielanskaffelser strækker sig ud over en bestemt periode, hvorunder forsvarret har arbejdet hidtil. Det er faktisk ganske normalt.

Så kunne jeg godt lide at få lagt materiale på bordet, der dokumenterer, at Danmark skulle ligge i toppen med hensyn til materiel-

anskaffelser; det har jeg dog alligevel ikke set det fjerneste bevis på hidtil.

Det direkte spørgsmål om, hvad der skal ske i Bruxelles, når Hollands, Belgiens og Norges ministre mødes, kan jeg besvare således: det er at drøfte de mange problemer, der er i forbindelse med gennemførelsen af F-16-projektet.

Så skal jeg til sidst også sige til fru Litten Hansen, at hun nok skal til at studere problemerne omkring forsvarret noget yderligere, for så ville hun nemlig få at vide, at alene det at uddanne en normalt værnepligtig soldat er en kostelig affære, så man kan ikke uden videre afveje tingene så overfladisk, som fru Litten Hansen gjorde.

Til hr. Kurt Brauer, som sagde, at han ikke havde begrebet sammenhængen i mit svar, vil jeg gerne først sige: det er jo ikke sikkert, at det er min skyld. Men det, der blev sagt ganske tydeligt, var, at i det øjeblik Danmark indgår en international aftale – i dette tilfælde med NATO – hvor vi får en garanti, hvor vi får sikkerhed på visse områder, så er det ærligt talt en menneskelig moralsk forpligtelse, at vi orienterer hinanden inden for denne alliance, og det er det, der står i konsultationsreglerne i forholdet til NATO.

Til hr. Knud Jespersen, som siger, at det var med glinsende klarhed, jeg havde svaret, men at der måske var forskel på klarheden, skal jeg sige: der kan undertiden være så kraftig en tåge, at selv det stærkeste lys ikke kan komme igennem, og i denne forbindelse vil jeg sige, at hvis man bruger Le Monde som lys i forbindelse med diskussionen omkring NATO, så har man taget helt afgørende fejl. Man kan ikke udlægge sætningerne i Le Monde, som om der skulle foreligge nogle udtalelser om, at NATO skulle bruges i nogen form for indre kampe; det er en komplet forkert fortolkning.

Så skal jeg til sidst bare sige til hr. Fuglsang: det kan ikke være hetz; at man lægger korrekte oplysninger på bordet. Og så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi lever i et frit demokrati, måske i modsætning til andre steder i verden, og det er ikke min opgave at fungere som censor for det blad, der hedder Forsvaret i dag. Jeg må indrømme, at det er altså lige grov snak at skulle høre på, hvor mange NATO-øvelser der har været, når der ikke meddeles ét eneste ord om, hvor mange øvelser der også er holdt i den anden pagt. Det er nu engang sådan, at vil man have balance i billedet, skal man tage begge oplysninger frem.